

Măsuri preventive și provizorii - Letonia

CUPRINS

- 1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?
- 2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?
 - 2.1 Procedura
 - 2.2 Principalele condiții
- 3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?
 - 3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?
 - 3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?
 - 3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?
- 4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Conform legislației letone, măsurile provizorii și asiguratorii disponibile în așteptarea unei hotărâri definitive pot avea ca scop garantarea unei creanțe reale sau potențiale, protejarea drepturilor de proprietate intelectuală care fac obiectul unui litigiu sau asigurarea probelor. Astfel de măsuri pot fi impuse doar de către o instanță și la cererea unei părți interesate. Procedura este prevăzută în Codul de procedură civilă (*Civilprocesa likums*).

În momentul în care se introduce o acțiune în instanță sau anterior momentului respectiv, se poate recurge la următoarele măsuri în vederea garantării creanței:

- punerea sub sechestru a bunurilor mobile sau a fondurilor aparținând pârâtului;
- înscrierea unei mențiuni de interdicție (*aizlieguma atzīme*) într-un registru al bunurilor mobile sau în orice alt registru public;
- înscrierea unei mențiuni privind garantarea unei creanțe în registrul funciar sau în registrul navelor;
- punerea sub sechestru a unei nave în legătură cu o creanță maritimă;
- o interdicție care împiedică pârâtul să efectueze anumite acțiuni;
- poprirea plăților datorate de terți, inclusiv fondurile deținute la instituții de credit și alte instituții financiare;
- amânarea executării (care include interdicția adresată executorilor judecătorești de a transfera bani sau bunuri unui creditor sau unui debitor în temeiul unei hotărâri judecătorești sau suspendarea vânzării bunurilor).

Acestea nu sunt autorizate decât dacă litigiul are ca obiect bunuri materiale.

În cazul în care creanța urmează să fie garantată prin înscrierea unei mențiuni de interdicție într-un registru al bunurilor mobile sau în orice alt registru public, hotărârea trebuie să menționeze tipul de interdicție care va fi folosit.

În cazul în care obiectul unei acțiuni este revendicarea proprietății asupra bunurilor mobile sau imobile, sau în cazul în care acțiunea urmărește să obțină confirmarea drepturilor de proprietate, creanța poate fi garantată prin punerea sub sechestru a

bunurilor mobile implicate în litigiu sau prin înscrierea unei mențiuni de interdicție în secțiunea corespunzătoare privind bunurile imobile din registrul funciar.

În cazul în care obiectul unei acțiuni este o creanță pecuniară, creanța asupra bunurilor imobile poate fi garantată prin introducerea unei mențiuni care să indice un privilegiu (*ķīlas tiesības atzīme*) în secțiunea corespunzătoare privind bunurile imobile din registrul funciar.

În cazul în care obiectul unei acțiuni este un drept real cu privire la bunurile imobile, creanța poate fi garantată prin înscrierea unei ipoteci (*apgrūtinājuma atzīme*) în secțiunea corespunzătoare privind bunurile imobile din registrul funciar.

Navele pot să fie sechestrate doar în cadrul unor litigii de dreptul maritim.

Suspendarea vânzării bunurilor nu este permisă în cazurile în care cererea se referă la recuperarea unor sume de bani.

Nu este posibilă poprirea plăților datorate de către terți, inclusiv fondurile deținute la instituții de credit și alte instituții financiare în cazurile în care cererea de despăgubire este la aprecierea instanței.

În litigiile privind drepturile de proprietate intelectuală, se poate recurge la următoarele măsuri de protecție provizorii:

- punerea sub sechestru a bunurilor mobile care se prezumă că fac obiectul unei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală;
- obligația de a retrage bunurile care se prezumă că fac obiectul unei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală;
- interdicția de a realiza anumite acțiuni, impusă părâtului sau persoanelor care prestează servicii utilizate încălcându-se drepturi de proprietate intelectuală sau persoanelor care permit respectivele încălcări.

Asigurarea probelor

În cazul în care o persoană are motive să considere că prezentarea unor dovezi de care are nevoie poate să devină imposibilă sau dificilă, aceasta poate solicita asigurarea probelor respective.

Cererea de asigurare a probelor poate fi depusă în orice etapă a procedurilor, inclusiv înainte de introducerea acțiunii în justiție.

Înainte de introducerea unei acțiuni, asigurarea probelor poate fi dispusă de instanța raională (*rajona tiesa*) sau municipală (*pilsētas tiesa*) în a cărei rază teritorială se găsește sursa probelor care urmează să fie asigurate. După introducerea unei acțiuni în instanță, probele pot fi asigurate de instanța care soluționează acțiunea respectivă.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Măsuri conservatorii (*prasības nodrošināšana*)

În cazul în care există motive să se considere că trebuie să se procedeze la executarea hotărârii instanței într-o cauză înainte ca acest lucru să devină dificil sau imposibil, instanța sau judecătorul poate, la cererea motivată a reclamantului, să dispună aplicarea de măsuri conservatorii. Acestea nu sunt autorizate decât dacă litigiul are ca obiect bunuri materiale. O cerere de măsuri conservatorii poate fi analizată în orice etapă a procedurilor, inclusiv înainte de introducerea acțiunii în justiție.

Cererea de garantare a unei creanțe trebuie să conțină:

- denumirea instanței la care este depusă cererea;
- numele, prenumele, codul numeric personal și domiciliul legal ale reclamantului sau, în lipsa acestuia, locul de reședință *de facto*; pentru o persoană juridică – denumirea, numărul de înregistrare și sediul social. În cazul în care reclamantul este de acord să comunice cu instanța prin mijloace electronice și dacă se încadrează printre persoanele/entitățile enumerate la articolul 56 alineatul (2³) din Codul de procedură civilă, o adresă de e-mail și, în cazul în care este înregistrat în sistemul online de corespondență cu instanța, referința de înregistrare ar trebui, de asemenea, să fie indicată. În plus, reclamantul poate furniza o altă adresă pentru corespondența cu instanța;
- prenumele, numele, codul numeric personal și domiciliul legal sau, în caz contrar, locul de reședință *de facto* al părâtului și al eventualelor părți terțe; pentru o persoană juridică – denumirea, numărul de înregistrare și sediul social. Dacă se cunosc, se indică și codul numeric personal și numărul de înregistrare ale părâtului;
- prenumele, numele, codul numeric personal și adresa de corespondență ale reprezentantului reclamantului (dacă acțiunea este inițiată de un reprezentant); pentru o persoană juridică – denumirea, numărul de înregistrare și sediul social. Dacă reprezentantul reclamantului care își are locul de reședință sau adresa de corespondență în Letonia, este de acord să

comunica cu instanța prin mijloace electronice și, în cazul în care este înregistrat în sistemul online de corespondență cu instanța, referința de înregistrare ar trebui, de asemenea, să fie indicată. Dacă reprezentantul reclamantului care își are locul de reședință sau adresa de corespondență în afara Letoniei, trebuie indicate și adresa acestuia de email și înregistrarea în sistemul online de corespondență. Dacă reprezentantul reclamantului este un avocat, trebuie indicate și adresa de email a camerei din care face parte;

- obiectul cererii;
- valoarea cererii;
- mijloacele de garantare a creanței a cărei executare se cere;
- motivele pentru care reclamantul justifică necesitatea de a garanta creanța.

Cererile de măsuri conservatorii înainte de introducerea acțiunii în justiție sunt înaintate instanței competente pentru soluționarea cauzei respective. În cazul în care părțile au stabilit de comun acord să soluționeze litigiul prin arbitraj, cererea se înaintează instanței de drept comun de la domiciliul debitorului sau de la locul unde se găsesc bunurile.

Suspendarea vânzării bunurilor nu este permisă în cazurile în care cererea se referă la recuperarea unor sume de bani.

Nu este posibilă poprirea plăților datorate de către terți, inclusiv fondurile deținute la instituții de credit și alte instituții financiare în cazurile în care cererea de despăgubire este la aprecierea instanței.

Atunci când soluționează cererea depusă de una din părți, instanța poate înlocui mijloacele de garantare a creanței cerute prin alte mijloace.

Un potențial reclamant poate solicita aplicarea de măsuri conservatorii inclusiv înainte de a introduce o acțiune în instanță și chiar înainte de data de scadență a creanței, în cazul în care debitorul, cu scopul de a evita îndeplinirea obligației, își îndepărtează sau își înstrăinează bunurile, își părăsește reședința fără a informa creditorul sau realizează alte acțiuni care indică faptul că debitorul nu acționează cu bună credință. Atunci când se depune o cerere de aplicare de măsuri conservatorii înainte de introducerea unei acțiuni în justiție, potențialul reclamant trebuie să prezinte probe pentru a-și dovedi drepturile și necesitatea măsurilor cerute.

Cererile de măsuri conservatorii sunt soluționate de o instanță sau de un judecător cel târziu în ziua următoare, fără notificarea prealabilă a pârâtului sau a altor părți interesate. În luarea hotărârii, instanța sau judecătorul analizează motivația juridică formală (*prima facie*). În cazul în care cererea de măsuri conservatorii este acceptată, instanța sau judecătorul poate solicita ca reclamantul să furnizeze garanții pentru orice pierderi pe care pârâtul le-ar putea suferi ca urmare a măsurilor conservatorii, depunând o anumită sumă de bani într-un cont de depozit al executorului judecătoresc.

În cazul în care se ia o decizie de garantare a unei creanțe reale sau potențiale, instanța emite un ordin de executare (*izpildu raksts*), care urmează să fie transmis unui executor judecătoresc autorizat (*zvērīnāts tiesu izpildītājs*) în vederea executării.

Măsurile conservatorii rămân în vigoare până în ziua în care hotărârea definitivă începe să producă efecte juridice. Măsurile conservatorii rămân în vigoare până la data la care hotărârea judecătorească definitivă produce efecte. Măsurile conservatorii rămân în vigoare până în ziua în care hotărârea începe să producă efecte juridice. Dacă acțiunea este respinsă, hotărârea judecătorească anulează și măsurile conservatorii.

În cazul în care decizia privind aplicarea de măsuri conservatorii este pronunțată înainte de prezentarea în instanță a acțiunii principale și în cazul în care acțiunea nu este prezentată instanței în termenul precizat de aceasta, judecătorul poate decide să anuleze măsurile conservatorii pe baza unei cereri din partea potențialului reclamant sau a potențialului pârât.

Măsuri de protecție provizorii

În cazul în care există motive să se considere că drepturile unui titular de drepturi de proprietate intelectuală sunt încălcate sau riscă să fie încălcate, instanța poate, în urma unei cereri motivate a reclamantului, să ordone luarea de măsuri de protecție provizorii. În cererea de măsuri de protecție provizorii trebuie să se indice măsurile solicitate (articolul 250¹⁰ din Codul civil).

Cererea de instituire a unor măsuri de protecție provizorii poate fi depusă în orice etapă a procedurii, inclusiv înainte de introducerea acțiunii în justiție.

Cererile de măsuri de protecție provizorii sunt soluționate de o instanță sau de un judecător în termen de 10 zile de la data primirii cererii sau de la data inițierii procedurilor, dacă cererea de măsuri de protecție provizorii se depune simultan cu cererea de chemare în judecată.

În cazul în care întârzierea poate provoca prejudicii ireversibile titularului unui drept de proprietate intelectuală, instanța sau judecătorul trebuie să soluționeze cererea de măsuri de protecție provizorii cel târziu în ziua următoare primirii cererii, fără a

înștiința în prealabil pârâtul și alte părți interesate. În cazul în care o decizia prin care se dispune luarea de măsuri de protecție provizorii este pronunțată în absența pârâtului sau a oricărei alte părți interesate, acestea urmează să le fie comunicată decizia până cel târziu la data la care aceasta este executată.

În cazul în care o instanță sau un judecător acceptă o cerere de măsuri de protecție provizorii înainte de introducerea acțiunii principale în instanță, instanța sau judecătorul poate solicita reclamantului să ofere garanții pentru prejudiciile care ar putea fi suferite de pârât sau de prestatorii de servicii ca urmare a măsurilor de protecție provizorii, prin depunerea unei anumite sume de bani într-un cont de depozit al executorului judecătoresc sau prin furnizarea unei garanții echivalente.

La cererea reclamantului, instanța poate să înlocuiască măsurile de protecție provizorii dispuse în prealabil cu alte măsuri.

Măsurile de protecție provizorii pot fi anulate de aceeași instanță, la cererea unei părți interesate.

În cazul în care instanța respinge acțiunea, hotărârea acesteia anulează măsurile de protecție provizorii. Măsurile de protecție provizorii rămân în vigoare până la data la care hotărârea produce efecte.

În cazul în care creanța rămâne nesoluționată sau procedurile sunt încheiate, hotărârea instanței anulează măsurile de protecție provizorii. Măsurile de protecție provizorii rămân în vigoare până la data la care hotărârea produce efecte.

În cazul în care decizia prin care se dispune luarea de măsuri de protecție provizorii este pronunțată înainte de introducerea acțiunii principale în instanță și în cazul în care acțiunea nu este introdusă de fapt în termenul precizat de instanță, judecătorul poate decide să anuleze măsurile de protecție provizorii pe baza unei cereri depuse de potențialul reclamant, de o altă parte interesată sau de potențialul pârât.

În cazul în care cererea de luare a unor măsuri de protecție provizorii este depusă simultan cu cererea de chemare în judecată, decizia prin care s-a dispus luarea de măsuri de protecție provizorii trebuie să fie executată în termen de 30 de zile de la data pronunțării acesteia. Depunerea unei căi de atac auxiliare (*blakus sūdzība*) împotriva deciziei nu suspendă executarea acesteia.

Decizia de impunere a unor măsuri de protecție provizorii, pronunțată pe motiv că întârzierea poate cauza prejudicii ireversibile titularului unui drept de proprietate intelectuală, trebuie să fie executată după ce reclamantul a plătit suma stabilită de instanță sau de judecător în contul executorului judecătoresc sau a oferit o garanție echivalentă. Documentul de punere în executare este notificat după primirea sumei precizate sau a garanției echivalente.

Decizia prin care se dispune luarea de măsuri de protecție provizorii prin punerea sub sechestru a bunurilor mobile care se presupune că fac obiectul încălcării drepturilor de proprietate intelectuală trebuie să fie executată în conformitate cu procedura prevăzută în Codul de procedură civilă pentru recuperarea bunurilor mobile.

Decizia prin care se dispune luarea de măsuri de protecție provizorii prin impunerea unei interdicții de a realiza anumite acțiuni sau a unei obligații de a reține bunurile care se presupune că fac obiectul încălcării drepturilor de proprietate intelectuală trebuie să fie executată de către un executor judecătoresc și este notificată pârâtului sau oricărei alte părți interesate pe bază de semnătură sau prin scrisoare recomandată.

Anularea unei măsuri de protecție provizorii este executată de către executorul judecătoresc care a executat ordinul inițial de instituire a acesteia.

Anularea unei măsuri de protecție provizorii este executată de către executorul judecătoresc care a executat ordinul inițial de instituire a acesteia.

Articolul 30⁵ din Codul de procedură civilă prevede măsuri de protecție provizorii împotriva violenței.

Acestea pot fi instituite în legătură cu acțiuni de divorț sau de anulare a căsătoriei; acțiuni privind vătămări corporale; acțiuni de recuperare a pensiei de întreținere; acțiuni având ca obiect împărțirea unei locuințe comune sau stabilirea modului de utilizare a unei locuințe comune în cazul în care părțile trăiesc în aceeași gospodărie; precum și acțiuni privind tutela și drepturile de vizită.

Cererea de instituire a unor măsuri de protecție provizorii împotriva violenței poate fi formulată de către soți sau foști soți; de către persoane între care există o relație părinte-copil; de către persoane între care există sau a existat o relație de tutelă sau orice altă relație extrafamilială de îngrijire; de către persoane între care există o relație de rudenie sau de înrudire prin alianță; de către persoane care locuiesc sau au locuit în aceeași locuință; de către persoane care au sau care urmează să aibă un copil comun, indiferent dacă au fost căsătorite sau au locuit împreună; sau de către persoane între care există sau a existat o relație apropiată personală sau intimă.

Se pot aplica simultan mai multe măsuri de protecție provizorii împotriva violenței.

În cazul în care o persoană a suferit orice formă de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică intervenită între soți sau foști soți sau alte persoane cu legături reciproce, indiferent dacă partea care a săvârșit acte de violență locuiește sau a locuit în aceeași gospodărie cu victima, o instanță sau un judecător poate dispune luarea de măsuri de protecție provizorii împotriva violenței ca răspuns la o cerere motivată formulată de către persoana în cauză sau la o cerere depusă la poliție.

Sunt disponibile măsuri similare în cazul în care o persoană este supusă unei dominații abuzive, și anume o acțiune sau o serie de acțiuni, printre care hărțuirea, constrângerea sexuală, amenințările, umilirea, intimidarea sau alte acte abuzive, care au drept scop vătămarea, pedepsirea sau intimidarea victimei.

Aplicarea de măsuri de protecție provizorii împotriva violenței poate fi solicitată în orice etapă a procedurii, inclusiv înainte de introducerea acțiunii principale în justiție.

Asigurarea probelor

În cazul în care o persoană are motive să considere că prezentarea unor dovezi de care are nevoie poate să devină imposibilă sau dificilă, aceasta poate solicita asigurarea probelor respective. Cererea de asigurare a probelor poate fi depusă în orice etapă a procedurilor, inclusiv înainte de introducerea acțiunii în justiție.

Cererea de asigurare a probelor este examinată în cadrul unei ședințe de judecată, la care sunt citați solicitantul și părțile interesate. Cu toate acestea, instanța poate examina cererea chiar dacă oricare dintre persoanele respective nu se înfățișează la termenul de judecată.

În cazul în care o cerere de asigurare a probelor este prezentată înainte de introducerea acțiunii principale în justiție, o instanță sau un judecător soluționează cererea în termen de 10 zile de la primirea acesteia.

Probele pot fi asigurate fără citarea părților interesate potențiale numai în cazuri urgente, cum ar fi încălcările sau posibilele încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală sau cazurile în care nu se poate stabili care sunt părțile interesate.

În cazul în care se pronunță o decizie prin care se dispun măsuri de asigurare a probelor în absența părâtului sau a oricărei alte părți interesate, aceasta li se comunică până cel târziu în momentul în care decizia este pusă în aplicare.

În cazul în care un judecător acceptă o cerere de asigurare a probelor anterior introducerii acțiunii principale în instanță, judecătorul stabilește un termen pentru introducerea acțiunii, care nu poate fi mai mare de 30 de zile.

În cazul în care judecătorul admite cererea de asigurare a probelor înainte de prezentarea în instanță a acțiunii principale, acesta poate solicita reclamantului să ofere garanții pentru prejudiciile care ar putea fi suferite de către părât ca urmare a măsurii de asigurare a probelor, prin depunerea unei anumite sume de bani într-un cont de depozit al executorului judecătoresc sau prin furnizarea unei garanții echivalente.

Procesul-verbal al ședinței de judecată și orice documente obținute în cadrul procesului de asigurare a probelor se păstrează până la data la care sunt solicitate de instanța care se pronunță în acțiunea principală.

În cazul în care instanța care soluționează cauza nu este în măsură să obțină probe aflate într-un alt oraș sau district, instanța sau judecătorul solicită instanței competente să ia măsurile procedurale necesare în numele său.

2.2 Principalele condiții

Măsurile de protecție provizorii pot fi dispuse doar în cazul în care există motive să se considere că executarea unei hotărâri judecătorești într-un litigiu privind drepturile de proprietate poate deveni dificilă sau imposibilă; că drepturile unui titular de drepturi de proprietate intelectuală sunt încălcate sau riscă să fie încălcate; sau că prezentarea probelor necesare riscă să devină imposibilă sau dificilă.

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

În cererea de instituire a unor măsuri provizorii de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală trebuie să se indice natura măsurilor solicitate.

Măsurile de protecție provizorii disponibile sunt:

- punerea sub sechestru a bunurilor mobile care se prezumă că fac obiectul unei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală;
- obligația de a retrage bunurile care se prezumă că fac obiectul unei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală;

- interdicția de a realiza anumite acțiuni, impusă pârâtului sau persoanelor care prestează servicii utilizate încălcându-se drepturi de proprietate intelectuală sau persoanelor care permit respectivele încălcări.

Cererea trebuie să indice măsura solicitată.

Măsurile conservatorii care se pot lua sunt:

- punerea sub sechestru a bunurilor mobile sau a fondurilor aparținând pârâtului;
- înscrierea unei mențiuni de interdicție (*aizlieguma atzīme*) într-un registru al bunurilor mobile sau în orice alt registru public;
- înscrierea unei mențiuni privind garantarea unei creanțe în registrul funciar sau în registrul navelor;
- punerea sub sechestru a unei nave în legătură cu o creanță maritimă;
- o interdicție care împiedică pârâtul să efectueze anumite acțiuni;
- poprirea plăților datorate de terți, inclusiv fondurile deținute la instituții de credit și alte instituții financiare;
- amânarea executării (care include interdicția adresată executorilor judecătorești de a transfera bani sau bunuri unui creditor sau unui debitor în temeiul unei hotărâri judecătorești sau suspendarea vânzării bunurilor).

Cererea de protecție provizorie împotriva violenței trebuie să indice măsura solicitată.

Măsurile disponibile pentru a oferi protecția provizorie împotriva violenței sunt:

- pârâtul poate fi obligat să părăsească locuința în care reclamantul își are reședința obișnuită și acestuia i se poate interzice să se întoarcă sau să rămână acolo;
- pârâtului i se poate interzice să se apropie la o anumită distanță de locuința în care reclamantul își are reședința obișnuită;
- pârâtului i se poate interzice să viziteze anumite locuri;
- pârâtului i se poate interzice întâlnirea, contactul fizic sau vizual cu reclamantul;
- pârâtului i se poate interzice să se angajeze în orice tip de comunicare cu reclamantul;
- pârâtului i se poate interzice recurgerea la alte persoane pentru a intermedia întâlnirea sau comunicarea cu reclamantul;
- pârâtului i se poate interzice să utilizeze datele cu caracter personal ale reclamantului;
- instanța sau judecătorul poate impune pârâtului alte interdicții și obligații pentru a acorda reclamantului protecție provizorie împotriva violenței.

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Bunurile mobile și imobile, inclusiv navele, numerarul și fondurile de la instituțiile de credit și alte instituții financiare.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Bunurile mobile ale unui debitor se pun sub sechestru prin inventarierea bunurilor, sigilarea acestora (indicând cine a pus sub sechestru bunurile și în ce mod) și plasarea acestora sub protecție. Nu este necesar să se sigileze un bun dacă acest lucru ar putea aduce prejudicii bunului respectiv sau i-ar putea afecta valoarea în mod semnificativ.

Executorul judecătoresc plasează bunul respectiv sub administrarea unei persoane fizice, care semnează de primire. Debitorul sau membrii familiei sale pot să utilizeze bunul în continuare în cazul în care, având în vedere caracteristicile bunului respectiv, utilizarea sa nu distruge proprietatea sau nu îi scade valoarea în mod substanțial.

În cazul în care o instanță sau un judecător admite cererea înainte de introducerea acțiunii principale în instanță, instanța sau judecătorul pot solicita ca potențialul reclamant să ofere garanții pentru orice prejudicii pe care pârâtul le-ar putea suferi ca urmare a măsurii de măsuri provizorii, depunând o anumită sumă de bani într-un cont al executorului judecătoresc. Depozitele și alte valori mobiliare aparținând debitorului deținute la instituții de credit sau alt tip de instituții pot fi poprite numai pe baza unui titlu executoriu emis de o instanță, a unui ordin al executorului judecătoresc sau al procurorului.

Mențiunea din registrul bunurilor imobile care indică existența unei măsuri conservatorii împiedică orice confirmare voluntară din partea proprietarului.

În cazul în care un judecător acceptă o cerere de asigurare a probelor înaintea introducerii unei acțiuni în instanță, acesta poate solicita ca viitorul reclamant să ofere garanții pentru orice prejudicii pe care pârâtul le-ar putea suferi ca urmare a măsurii de asigurare a probelor, prin depunerea unei anumite sume de bani într-un cont al executorului judecătoresc sau prin furnizarea unei garanții echivalente.

Măsurile de protecție provizorii permit unui autor să solicite instanței să i se protejeze drepturile civile în acțiuni nepatrimoniale, reducând astfel numărul de posibile încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală și amplexarea prejudiciilor suferite de autor. Prin astfel de măsuri se poate preveni încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală și se pot restabili drepturile și interesele legitime ale autorului care este victima încălcării respective.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Măsurile conservatorii rămân în vigoare până la data la care hotărârea judecătorească produce efecte sau procedurile sunt încheiate, până când un judecător anulează măsura sau o înlocuiește cu o alta.

Măsurile de protecție provizorii rămân în vigoare până la data la care hotărârea produce efecte.

Măsurile de protecție provizorii pot fi anulate de aceeași instanță, la cererea unei părți interesate. În cazul în care instanța respinge acțiunea, hotărârea acesteia anulează măsurile de protecție provizorii. În cazul în care creanța rămâne nesoluționată sau procedurile sunt încheiate, hotărârea instanței anulează măsurile de protecție provizorii. Măsurile de protecție provizorii rămân în vigoare până la data la care hotărârea produce efecte.

În cazul în care decizia prin care se dispune luarea de măsuri de protecție provizorii este pronunțată înainte de introducerea acțiunii principale în instanță și în cazul în care acțiunea nu este introdusă de fapt în termenul precizat de instanță, judecătorul poate decide să ia măsuri de asigurare a probelor pe baza unei cereri depuse de potențialul reclamant, de o altă parte interesată sau de potențialul pârât.

În cazul în care decizia prin care se dispune o măsură de asigurare a probelor este luată anterior introducerii unei acțiuni în instanță și aceasta nu este prezentată instanței, de fapt, în termenul stabilit, judecătorul poate decide să anuleze măsura de asigurare a probelor pe baza unei cereri formulate de potențialul reclamant sau potențialul pârât.

Măsurile de protecție provizorii împotriva violenței rămâne în vigoare până la data la care hotărârea definitivă pronunțată în cauza respectivă produce efecte. În anumite cazuri, o instanță poate specifica în hotărârea sa că măsurile de protecție provizorii împotriva violenței să rămână în vigoare după ce hotărârea devine executorie, însă pentru o perioadă de maximum un an de la data respectivă. În cazul în care măsurile de protecție provizorii împotriva violenței au fost dispuse împotriva unui pârât care își avea reședința obișnuită în aceeași locuință cu reclamantul, de exemplu în cazul în care pârâtul a fost obligat să părăsească locuința în care reclamantul își are reședința obișnuită și acestuia i s-a interzis să se întoarcă sau să locuiască acolo, sau în cazul în care pârâtului i s-a interzis să se apropie la o anumită distanță de locuința în care își are reședința obișnuită reclamantul, instanța poate preciza că protecția provizorie împotriva violenței trebuie să rămână în vigoare pentru o perioadă de maximum 30 de zile de la data la care hotărârea produce efecte.

Măsurile de protecție provizorii împotriva violenței rămân în vigoare până la data la care devine executorie decizia de anulare a măsurii luată de un judecător sau până la data la care un judecător pronunță o decizie care dispune înlocuirea măsurii de protecție provizorii cu o altă măsură.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Măsuri conservatorii

La cererea motivată a uneia dintre părți, o măsură conservatorie poate fi anulată de aceeași instanță care a dispus-o sau de o instanță care urmează să judece cauza pe fond.

Se poate introduce o cale de atac auxiliară (*blakus sūdzība*), în termen de 10 zile, împotriva unei decizii a instanței de înlocuire a unei măsuri conservatorii cu o altă măsură, împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de luare a unei măsuri conservatorii sau împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de anulare a unei astfel de măsuri.

În cazul în care o cerere de garantare a unei creanțe este admisă, reclamantul poate introduce o cale de atac auxiliară împotriva unei părți din decizia respectivă, solicitând ca reclamantul să ofere garanții pentru orice prejudicii care pot apărea ca urmare a măsurii conservatorii.

În cazul în care o decizie prin care se ordonă o măsură conservatorie este pronunțată în absența unei părți interesate, termenul de zece zile pentru introducerea unei căi de atac auxiliare curge din ziua în care decizia este notificată/comunicată părții respective.

Măsuri de protecție provizorii

Măsurile de protecție provizorii pot fi anulate de aceeași instanță, la cererea unei părți interesate.

Se poate introduce o cale de atac auxiliară împotriva unei decizii privind cererea unui reclamant de înlocuire a unei măsuri de protecție provizorii, dispuse anterior, cu o altă măsură, împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de instituire a unei măsuri de protecție provizorii sau împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de anulare a unei astfel de măsuri.

În cazul în care o decizie prin care se dispune luarea de măsuri de protecție provizorii este pronunțată în absența unei părți interesate, termenul de 10 zile pentru introducerea unei căi de atac auxiliare curge de la data notificării/comunicării deciziei.

Asigurarea probelor

O decizie de admitere a unei cereri de asigurare a probelor nu poate fi atacată. Cu toate acestea, pârâtul poate solicita despăgubiri pentru prejudiciile suferite ca urmare a aplicării măsurii de asigurare a probelor în cazul în care:

- probele sunt asigurate înainte de introducerea acțiunii în justiție și acțiunea nu este prezentată instanței, de fapt, în termenul stabilit de aceasta;
- acțiunea introdusă împotriva pârâtului este respinsă;
- acțiunea rămâne nesoluționată;
- procedurile sunt încheiate din cauza faptului că acțiunea a fost intentată de o persoană care nu avea dreptul să facă acest lucru sau pentru că reclamantul și-a retras cererea.

Se poate introduce o cale de atac auxiliară împotriva deciziei unui judecător de a respinge o cerere de asigurare a probelor sau împotriva unei decizii pronunțate fără citirea potențialelor părți. În cazul în care o decizie privind asigurarea probelor este pronunțată în absența unei părți interesate, termenul de 10 zile prevăzut pentru introducerea unei căi de atac auxiliare curge de la data la care decizia este notificată/comunicată sau expediată.

Protecția provizorie împotriva violenței

La cererea motivată a uneia dintre părți, o măsură de protecție provizorie împotriva violenței poate fi înlocuită cu o altă măsură de către aceeași instanță care a dispus măsura inițială sau de către o instanță care trebuie să judece cauza pe fond.

La cererea motivată a uneia dintre părți, o măsură de protecție provizorie împotriva violenței poate fi anulată de către aceeași instanță care a dispus măsura inițială sau de către o instanță care trebuie să judece cauza pe fond.

Se poate introduce o cale de atac auxiliară, în termen de 10 zile, împotriva unei decizii de înlocuire a unei măsuri de protecție provizorii împotriva violenței cu o altă măsură, împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de instituire a unor măsuri de protecție provizorii împotriva violenței sau împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de anulare a unei astfel de măsuri. În cazul în care decizia este pronunțată în absența unei părți interesate, termenul de 10 zile pentru introducerea unei căi de atac auxiliare curge de la data la care decizia este notificată/comunicată.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Având în vedere retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, statele membre responsabile cu gestionarea paginilor cu informații naționale actualizează în prezent conținutul de pe acest site. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.

Ultima actualizare: 08/05/2020